

[Ebba Strange]

Inger Stilling Pedersen når frem til et eller andet med bruttonationalproduktet. Det synes jeg er uinteressant, for dette handler om mennesker, og det er meget vigtigere. Alle de daglige ting skal gøres, uanset om man har heltids- eller deltidsarbejde ved siden af sit hjemmearbejde, derfor er alle kvinder hjemmearbejdende. Der er ingen, der ikke er det, undtagen dem, der har så stor en indkomst, at de kan overlade hjemmearbejdet til hushjælp. Dem findes der selvfølgelig nogle af, men det er få familier i Danmark.

Så prøver kristeligt folkeparti at pege på nogle løsninger på dette problem, og løsningen er altså den, jeg nævnte i begyndelsen, at vi må have kvinderne hjem kortere eller længere tid. Vi ved fra alle undersøgelser af folk, der har gået arbejdsløse, at det er svært at vende tilbage til arbejdsmarkedet igen, når man først har været væk fra det en periode. Derfor har vi i socialistisk folkeparti sagt: o.k., barselhvilen skal være længere, det skal den af hensyn til de yngste børn, vi har, og der skal også være mulighed for, at forældre kan blive hjemme, når børnene er syge, men bortset fra det mener vi, at kvinderne har den samme ret til at bevare tilknytningen til arbejdslivet, som mændene har, og den vil vi slås for.

Når fru Inger Stilling Pedersen så prøver at give et billede af, hvordan verden ser ud, synes jeg, det bliver fortegnet, for kvindernes reelle problemer er efter min vurdering nogle andre end dem, fru Inger Stilling Pedersen peger på, bortset fra dobbeltarbejdet; det er vi enige om er et problem. Derudover er problemet, at kvinderne sakker bagefter, når det drejer sig om at få uddannelse, kvinderne sakker bagefter, når det drejer sig om at få arbejde, der er lige så vellønnet som mændenes, kvinderne sakker bagefter, når det drejer sig om at få overordnede stillinger, og kvinderne sakker bagefter, når det drejer sig om at få sæde i politiske forsamlinger, i råd, kommissioner og udvalg. Vi har alle rapporter, vi har dem fra ligestillingsrådet, og vi har dem fra socialforskningsinstituttet, så vi ved disse ting, og efter socialistisk folkepartis opfattelse er det her, kvindekampen foregår.

Så er fru Inger Stilling Pedersen bange for, at dette går ud over børnene. Det er jeg ikke bange for. Jeg ved, at der er mange børn, der er i klemme i Danmark i dag, men det skyldes ikke, at deres mødre går på ar-

bejde, det skyldes nogle helt andre ting. De børn, der virkelig er i klemme, er børn fra familier, der har en meget lav indkomst, hvor forældrene er arbejdsløse eller arbejdsledstuede, hvor familierne bor dårligt, hvor familierne har personlige problemer, og det har ikke i sig selv noget at gøre med, om moderen er udearbejdende eller ej. Vi har undersøgelser, der viser, at de mest tilfredse og de gladeste børn har man dér, hvor forældrene er glade og er godt tilfredse, helt uafhængigt af, om man har udearbejde eller ej. Derfor mener jeg, det er forkert at sige, at det er børnene, der betaler for det her. Selvfølgelig betaler børnene en høj pris i dette samfund, og det kan vi så diskutere ved en senere lejlighed, for jeg kan forstå, at vi skal have en hel børnedebat. Den vil jeg gerne deltage i, for jeg synes, børn betaler en høj pris, men ikke præcis af de grunde, som fru Inger Stilling Pedersen her remser op.

Fru Inger Stilling Pedersen taler også om, at der skal være frit valg for kvinderne med hensyn til, om de vil være hjemme eller ude. Det er nemt at sige i en periode med 200.000 arbejdsløse. Når vi ved, at den store gruppe, der er ramt af arbejdsløsheden, er kvinderne, og at det tilmed er de dårligst uddannede og de dårligst lønnede kvinder, der er hårdest ramt, er det flot at tale om et frit valg. Vi synes, det er lige så vigtigt, at kvinder får arbejde, som at mænd får det.

På den baggrund kan det være rimeligt – det mener vi også fra socialistisk folkepartis side – at overveje nogle familiepolitiske tiltag, men det skal aldrig fra vores side være familiepolitiske tiltag, der går ud over den ligestillingskamp, som kvinderne er i færd med at føre. Derfor mener vi, at det, der er brug for, er en generel nedsættelse af arbejdstiden, sådan at både mænd og kvinder får kortere arbejdstid, så der bliver en ligelig fordeling mellem mænd og kvinder af det arbejde, der skal udføres ude i samfundet, i produktionen, og det, der skal udføres derhjemme.

Fru Inger Stilling Pedersen talte om, at det ville være rart, hvis flere gik på deltid. Jeg kan oplyse fru Inger Stilling Pedersen om, at 49 pct. af alle udearbejdende kvinder er deltidsarbejdende. Her ville vi gerne have en mere ligelig fordeling, for det viser sig også i velfærdsundersøgelsen fra socialforskningsinstituttet, at de deltidsarbejdende kvinder har